

om at retablere den omtalte Paragraph i dens tidligere Skikkelse, saa troer jeg ikke, at der vilde være nogen berettiget Grund for ham til at nære Tvivl om, at jeg jo vilde føle mig ligefrem forpligtet til ogsaa i dette Thing at stille et Endringsforslag i den angivne Retning og til paa det Allerindstændigste at anbefale det høie Thing at støtte mig i dette Punkt. Det var af særligt Hensyn til min Stilling til Sagen, at jeg fandt det nødvendigt til 3die Behandling i det andet Thing at gjøre det Forslag til Gjenstand for fornøjet Afstemning der, som saa Dage iforveien havde været Gjenstand for Thingets Afgjørelse, og det — jeg beklager det — med et saadant Resultat, at der ikke var stor Sandsynlighed for, at en Afstemning ved 3die Behandling vilde føre til noget andet Resultat. For at gjøre det tydeligt, hvor megen Vægt jeg lagde paa dette Punkt, tillod jeg mig derhos at udtale, at jeg ikke paa noget som helst Stadium af denne Sags Gang til at blive til Lov vilde høre mig i dette Punkt, og dette gjentager jeg her. Den ærede Taler, der først havde Ordet i denne Sag (Krog), vil ligeledes igjennem denne min Udtalelse være kommen paa det Nene med, at et Endringsforslag som det, der efter hans Udtalelse at dømmes vil finde Tilslutning fra hans Side, vil blive stillet af Ministeren. — Bestemmelsen om Straffecompagnier i Lovforslagets § 3, som det samme ærede Medlem omtalte, havde jeg ogsaa hellere seet ubeladt, men rigtignok væsentligt, forbi det forekommer mig, at der er meget liden Sandsynlighed for, at man vil faae Brug for saadanne særlige Arbeidscompagnier, medens det vil vidtløstiggjøre Kullerne, at man beholder de straffede Personer i dem. Dette er imidlertid et Punkt, som jeg ikke troer, at der er Anledning for det høie Thing til nu at gjøre Forandring i, ligesom jeg maa udtale, at det vilde være mig kjerest, hvis Lovforslaget i det Hele maatte kunne gaae igjennem i dette Thing — affeet fra den Forandring i dets § 2, som jeg ubetinget maa holde paa —, saaledes som det er blevet vedtaget i det andet Thing efter en meget omhyggelig Behandling. — Jeg troer ikke, at den ærede 6te Landssthingsmand for 6te Kred (W. Petersen) havde Ret i, at det altid vilde

falde Marinen let at faae det Mandskab, som den vilde kunne komme til at savne, naar den indskrænkede sig til — det forekommer mig, at dette var det ærede Medlems Mening — at indkalde dem, der ikke havde noget Togt. Jeg har heller ikke den Tro, som det ærede Medlem udtalte, at en Besjendtgjørelse iforveien om frivilligt at melde sig til at gjøre Togt just vilde føre til det Resultat, som den ærede Taler lod til at vente sig af en saadan Opfordring, saaledes at man endogsaa skulde kunne undgaae enhver Indkaldelse, hvis jeg forstod ham ret; det troer jeg ikke vilde blive Tilfældet. — At Indtegningsbeviset for den Børnepligtige kommer til at indeholde et Udbrag af Børnepligtlovens Bestemmelser og tillige en Oplysning om den enkelte Børnepligtiges Stilling i Kullen, har jeg paa en Opfordring i det andet Thing erklæret mig villig til at arbejde henimod, men jeg finder det ikke nødvendigt, at en Bestemmelse derom optages i den nye Lov. — Naar det ærede Medlem for 6te Kred (W. Petersen) gjorde en Bemærkning om, at det var noget for tidligt, at man i dette Lovforslag havde indført Betegnelsen „Bhraad“ istedetfor „Communalbestyrelse“, saa kan jeg erklære mig enig med ham i, at det maaskee er tidligt nok, men dette Udtryk vil jo paa Sagens yderligere Gang kunne bringes i Overensstemmelse med det, som til den Tid maa anses for gjældende. — Naar det samme ærede Medlem syntes at ønske, at Bestemmelsen om Waterschoutens Gehyver i alt Fald maatte findes i selve Børnepligtloven, saa har jeg i dette Punkt en fra hans forskjellige Mening. Jeg troer ikke, at Omtalen af Waterschouten vilde have sin rette Plads i Børnepligtloven, eftersom han er en Embedsmand, der slet ikke staaer i Forbindelse med Udskrivningsvæsenet. Jeg skal ikke her nærmere udtale mig om, hvad Betydning Waterschouten kan have, eller hvilken Rytte der kan være forbunden med det af ham udførte Hverv, som, hvor der ingen Waterschout er, er overdraget til de samme Mænd, som kontrollere Paa- og Afmonstringen, men jeg skal kun henlede Opmærksomheden paa, at der idetmindste i det andet Thing meget stærkt kom en anden Mening til orde om Betydningen af Waterschouten